

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 29. Tres aliæ diœceses nocæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Rapistanium Apamiensem antea Episcopum, postea Cardinalem. Lomberiae primus Episcopus factus est Arnaldus Rogerius Conveniensis frater Archiepiscopi Tolosani. Acceperat solam tonsuram, nec plures, quam viginti septem annos natus erat. Sed adhuc oportebat Episcopum habere annos triginta. Utriusque regulæ gratiam Arnaldo Papa fecit per diploma, in quo eum præconiis ornat ad verbum iisdem, quas Episcopo Montis Albani tribuit: quod indicat hoc laudandi genus consuetudinis tantum fuisse, ac stylum curiæ. Primus Archiepiscopus Tolosanus fuit Joannes Raymundus Bernardi V Convenarum Comitis filius, antehac ab anno 1310 Episcopus Magalonensis, anno 1317 translatus Tolosam, priusquam fieret metropolis.

Sæcul. XIV.
A.C. 1317.

p. 947.

Bal. l. 1.

p. 135. 139.

748.

Gall. Chr.

to. 2. fol. 676.

to 3. p. 947.

c. Nuper. 8.

Extrav.

com. de

præb.

§. XXIX.

Tres aliæ diœceses novæ.

Papa Joannes etiam in diœcesi Narbonensi duos episcopatus novos instituit; & priorem quidem anno 1317 in vicina urbe Limosio: sed anno proximo sedem transtulit in vetus Cœnobium Benedictinum Alectam, cujus templum Dominæ Nostræ dedicatum erat. Primum illius Episcopum 8 Jul. an. 1318 decre-

Bal. p. 135.

G. Chr. to. 2

p. 89.

decre-

Sæcul. XIV.
A.C. 1317.

*Boll. to. 14.
p. 272.
Catel. comtes
p. 86. Lan-
guedoc.
p. 330.
Gall. Chr.
to. 3. p. 922*

decrevit Bartholomæum. Alteram ca-
thedram fixit Pontiopoli. Est autem
S. Pontius antiquus Martyr, qui Camelæ
prope Nicæam in Provincia supplicium
passus 14 Maji colitur. Ejus reliquiæ
postea delatæ sunt Tomerias in Occi-
tania Piscenas inter & Carcassonem si-
tas: ubi Pontius primus Tolosæ Co-
mes anno 936 in Sancti honorem mona-
sterium condidit. Primus Episcopus a
Papa Joanne designatus vocabatur Ray-
mundus: novique duo episcopatus Nar-
boni tanquam metropoli subjicebantur.

Plures alias diœceses partiebatur i-
dem Papa Joannes. Albigensem divisit
in duas, Episcopi sedem figendo in vete-
ri abbâtia Benedictina, quæ castrum di-
cta Massiliensis S. Victoris, coenobio erat
obnoxia, & quo corpus S. Vincentii an-
no 955 deportatum fuerat. Primus E-
piscopus fuit Deodatus, antea Latinia-
censis in diœcesi Parisina Abbas; cui
Papa quinquies mille libras nummularum
Turonensium pro congrua portione assi-
gnavit ex proventibus Albigenis episco-
patus petendas interea, dum Castrinus
satis dotaretur: ut liquet ex litteris, quas
Papa dedit 9 Junii anno 1317. Bertran-
dus Castri Abbas Benedictinus, ne suum
coenobium in sedem Episcopi vertere-
tur, intercessit, & rationes suas reddi-
dit congregatis Senatuum Tolosani ac Pa-
risini

*Baluz. vit.
to. 2. p. 308.*

risini Præsidibus. Illarum summa hæc Sæcul. XIV.
A.C. 1317.
 erat: Adii Papam sic jubentem: sed vo-
 luntati ejus obsistere non ausus meum
 consensum in sedem Episcopi ex abbazia
 mea faciendam scripto dedi stimulante
 metu tali, qualis in virum fortem cadit:
 nam plures Papæ ministri depressa voce
 mihi dicebant, si repugnarem, me carce-
 ri perpetuo addictum iri. Talis autem
 mutatio secundum leges ac morem Fran-
 ciæ haud potest fieri sine permisso Re-
 gis per patentes litteras firmato, & sine
 consensu Dominorum fundi, in quo ex-
 structum est monasterium. Præterea
 Gallicis urbibus titulum ac privilegia ci-
 vitatum tribuendi jus Papa non habet,
 sed solus Rex. Denique Papa Joan-
 nes vestigiis antecessorum insistere vide-
 tur, & per omnem terram potestati sa-
 cræ cum profana jungendæ operam da-
 re. Quo facilius id effectum reddat,
 multiplicare vult Episcopos, eo plures a-
 lienæ juris usurpationi affines numera-
 turus. Sic loquebatur Abbas Castrinus:
 & forsitan non minora dixissent Abbates
 reliqui, nisi Papa his ipsis contulisset
 novos episcopatus. Cæterum Deodatus
 Castri Episcopus primus hac de re cum
 Bertrando transegit ita, ut is servaret no-
 men Abbatis, & mille trecentas libras
 de proventibus bonorum abbatiæ Castri-
 næ acciperet.

p. 310.

Papa

Sæcul XIV.

A. C. 1317.*Marca con-
cord. p. 421.
edit. 1704.*

Papa ipse Regis consensum in has institutiones episcopatum cupiebat; ut patet, ex duabus epistolis, quas de hoc argumento ad Philippum Longum scripsit. In priore solum agit de Tolosa, & memorat dioceseos divisæ causas eadem, iisdemque verbis, ut in diplomate institutionis. Tum ait: Consideravimus etiam tibi regnoque tuo fortassis periculosum fore, si Præsul ibi daretur aliquis viribus, opibusque propemodum Regi similis. Et postea: Itaque oramus, ne aurem præbeas illis, qui vellent malam in partem trahere, quæ mente tam bona fecimus; sed ut mala eorum consilia fortiter rejicias.

Alteram per epistolam nono ejusdem mensis datam Regi nunciat, quas constituerit diceceses novas, & quibus eas viris commiserit. Præfecimus, inquit, Rivenis Guilielmum Delabrocium Decanum Bituricensem, tuumque Consiliarium, cujus stirpem ac merita nosti; Fano S. Papuli Abbatem loci, hominem solidæ doctrinæ ac exploratæ fidei; Lombariæ Abbatem loci, Convenarum Comitum filium; Monti Albano Abbatem loci, Præpositum sacelli nostri, & Auditorum litium per appellationem ad curiam nostram venientium; Castro Abbatem Latiniacensem, Theologiæ Doctorem; Fano S. Flori Abbatem Tiberiosanensem,

nensem, Doctorem Juris canonici, Custodem sacrarii nostri; oriundos omnes e regno tuo, tuisque commodis servientes.

Sæcul. XIV.
A.C. 1317.

§. XXX.

Rursus alii quinque novi episcopatus.

In provincia Burdigalensi Papa Joannes itidem divisit diocesim Aginensem; sedemque novam in antiqua S. Petri abbatia Condomiensi posuit per diploma 13 Aug. 1317 datum: deinde 13 Octobris Abbatem ejus Raymundum Galardum creavit primum ejus Episcopum. Eodem anno 1317 Petrocoricensem diocesim partitus novam statuit sedem in Sarlatino SS. Salvatoris coenobio Benedictino, quo corpus S. Sarcodoci sive Serdoni Episcopi Lemovicensis translatum fuerat tempore Ludovici Pii. Hic Sanctus vivebat seculo sexto, & colitur 5 Maji. Papa Joannes per diploma 13 Jan. 1318 editum designavit limites Sarlatinæ dioceseos; ac primum ejus Episcopum declaravit Raymundum Galliacensem in Albigeni agro Abbatem.

Bal. t. 1. p. 136.

Gall. Chr. to. 2. fol. 531.

Boll. to. 13. p. 11.

Gall. Chr. to. 3. p. 988.

S. Florus Lutevæ primus Episcopus, cujus memoriæ dicata est tertia Novembris, fuit sepultus in quodam Arvernæ

Hist. Ecclesiast. Tom. XXIII.

H su-